

LIETUVIU
GYDYTOJU
biuletenis

spalis
1961

IV

LIETUVIŲ GYDYTOJŲ BIULETENIS

Leidžia: Illinois Lietuvių Gydytojų Draugija
 Redaguoja: Vyr. redaktorius — dr. S. Biežis,
 3241 W. 66 Place. Chicago 29, Ill. U.S.A
 Tel. RE 7-7868

Redakcinė Komisija: — dr. S. Budrys, dr. A. Garūnas,
 dr. V. Tauras, dr. J. Valaitis, Irena Makštutienė

Administratorius: dr. A. Garūnas,
 2737 W. 71 Street, Chicago 29, Ill. U.S.A.

Prenumeratos kaina: metams — 2 dol.

Prenumeratą siūsti administratoriui.

Spausdina: M Morkūno spaustuvė, 6051 S. Ashland Ave.
 Chicago, Ill.

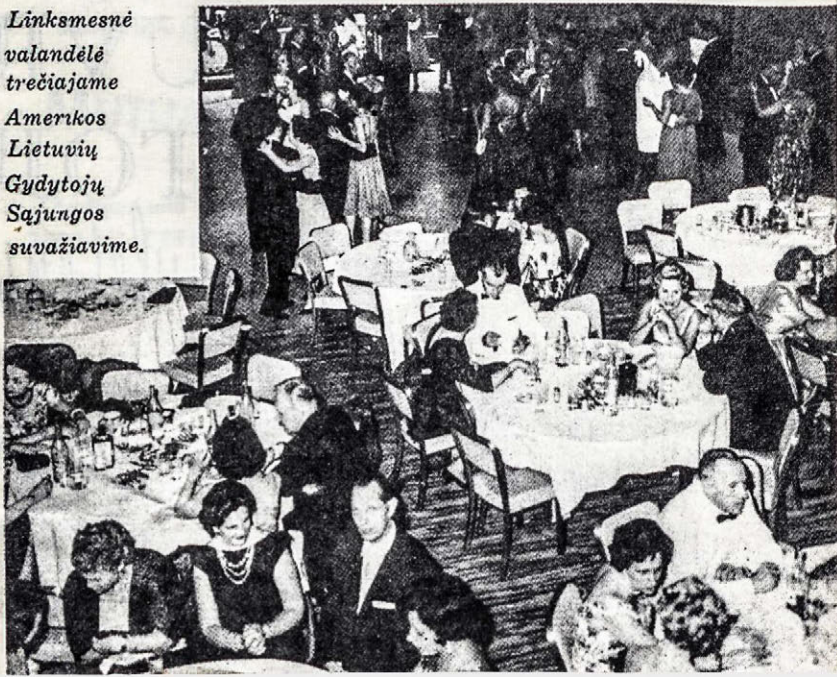
Straipsniai su autorių pavarde ar slapyvarde nebūtinai
 išreiškia leidėjų ar redakcijos nuomonę.

Rankraščiai taisomi redakcijos nuožiūra kalbos, formos
 ir stiliaus atžvilgiu.

LITHUANIAN AMERICAN MEDICAL ASSOCIATION
 BULLETIN

EDITOR. DR. S. BIEŽIS, 3241 W. 66 Pl., Chicago 29, Ill.
 Subscription: \$2.00 per year.

*Linksmesnė
 valandėlė
 trečiajame
 Amerikos
 Lietuvių
 Gydytojų
 Sąjungos
 suvažiavime.*

MOKSLO IR BASANAVIČIAUS — KUDIRKOS KELIU

Amerikos Lietuvių Gydytojų Sąjungos trečiasis suvažiavimas, įvykęs New Yorke š. m. birželio 24-25 d., laikytinas pasisekusių visais žvilgsniais: gydytojų dalyvavo gausiai, programa turininga ir reikšminga, svečių, ne gydytojų, dalyvavo daug ir kreipė ypatingo dėmesio į lietuvių gydytojų veiklą, siekius ir užsimojimus. Jų asmeniai pareiškimai tikrai šilti, išreiškia pagarbą ir pasitikėjimą lietuviams gydytojais, o spaudoje pareikšta tikrai palankių atsiliepimų. Žodžiu, šis suvažiavimas vertas įdėtų pastangų, darbingas ir reikšmingas.

Mokslinė programa turininga, iškėlusi vėliausius medicinos tyrimų davinčius ir sukėlusį gyvas bei tikrai rimtas diskusijas. Tai savaime įrodo, kad kolegos ne tik akylai domisi sava profesija, bet ir patys pateikdami savųjų tyrinėjimų išdavomis prisideda prie medicinos pažangos. Programos lygis tikrai aukštas. Už tai garbė tenka rengėjams ir referentams. Pažvelgus reikia pastebėti, kad mažokai laiko buvo skirta tiek referatams, tiek diskusijoms. Ateity reiktų į tai daugiau dėmesio atkreipti.

Visuomeninė šio suvažiavimo dalis tikrai pasižymėjo savo reikšmingumu, ir aiškiai buvo pabrėžta gydytojų visuomeninė veikla. Lietuvos generalinio konsulo Jono Budrio asmeninis sveikinimas, konsulo A. Simučio ir energingojo mūsų politiko Lietuvos byloje V. Sidzikausko patriotinio turinio referatai davė suvažiavimui ypatingo svorio. Kolegos B. Matulionis ir V. Tercijonas iškėlė lietuvių gydytojų rūpestį ir atsidavimą lietuvių tautai. A. Razmos ryžtas sukelti milijoninę Lietuvių Fondą rado kolegose gyvą pritarimą. Visa tai rodo aiškų Sąjungos pasisakymą eiti Basnavičiaus — Kudirkos keliu.

Šių dviejų patriotų visiškas atsidavimas ir pasiaukojimas savo tautai mus tiesiog įpareigoja taip pat dirbti ir stengtis išlaikyti lietuvių išveivijoje ir kiek galima greičiau išlaisvinti mūsų pavergtą tautą.

S. B.

AMERIKOS LIETUVIŲ GYDYTOJŲ SAJUNGOS VADOVYBĖ
1961 - 1963 metams

Dr. K. Ambrozaitis
Sekretorius -
iždininkas

Dr. S. Biežis
Pirmininkas

Dr. V. Tauras
Vice pirmininkas

Dr. V. Paprockas
Vice pirmininkas

Dr. V. Majauskas
Direktorius

Dr. A. Montvidas
Direktrius

Dr H. Braazitis, vice pirm. Direktorai: dr. A. Starkus, dr. J. Balčiūnas
(Nuotraukų nepavyko gauti. Red.)

REVIZIJOS KOMISIJA:

Dr. F. Kaunas

Dr. Milda Budrys

Dr. K. Drangelis

**AMERIKOS LIETUVIŲ GYDYTOJŲ SAJUNGOS
ATSTOVŲ TREČIOJO SUVAŽIAVIMO, ĮVYKUSIO
NEW YORKE BIRŽELIO 24 D.**

PROTOKOLAS

1. ALG Sąjungos pirmininkas dr. A. Montvidas, atidarydamas atstovų posėdį, pasveikino susirinkusius atstovus.

2. Ta proga jis perskaitė numatytų komisijų tokius sąstatus:

a) mandatų komisija: dr. J. Stankaitis, dr. A. Starkus ir dr. G. Balukas,

b) nominacijų komisija: dr. V. Ramanauskas, dr. V. Tercijonas ir dr. F. Kaunas,

c) rezoliucijų komisija: dr. S. Biežis, dr. V. Kanauka ir dr. J. Balčiūnas,

d) įstatų keitimo komisija: dr. J. Valaitis, dr. H. Brazaitis ir dr. V. Avižonis.

Susirinkimas komisijas patvirtino.

Dr. A. Montvidas toliau susirinkimui vadovauti pakvietė ALG Sąjungos vicepirmininką dr. S. Budrį, kuris perskaitė numatytą suvažiavimo programą:

1. ALGS pirmininko dr. Montvido žodis ir suvažiavimo atidarymas.

2. Pranešimas apie sudarytas komisijas ir jų tvirtinimas.

3. Pereito ALGS atstovų suvažiavimo protokolo skaitymas.

4. ALG Sąjungos valdybos narių pranešimai:

a) pirmininko, b) vicepirmininkų, c) direktorių ir sekr. išdininko.

6. Draugijų atstovų trumpi pranešimai apie draugijų veiklą: a) Illinois, b) Ohio, c) New Yorko, d) Mičigano ir e) Kanados.

Įstatų keitimas bei papildymas. (ref. dr. A. Montvidas)

8. Liet. Gyd. Biuletenio reikalai (ref. dr. S. Biežis)

9. Naujos ALGS valdybos bei revizijos komisijos rinkimai.

10. Sekančio suvažiavimo vietovė ir numatoma programa.

11. Klausimai ir sumanymai.

12. Einamieji reikalai.

3. **Dr. V. Tauras** perskaitė ALG Sąjungos atstovų antrojo suvažiavimo protokola, kuris buvo priimtas be pataisų.

4. **Dr. A. Montvidas** pabrėžė, kad jam teko vadovauti Sąjungai pastaruosius ketverius metus. Išreiškė džiaugsmą, kad jam pirmininkaujant sėkmingai ir savarankiškai veikė 5 ALG Draugijos skyriai ir jam neteko pastebėti toje veikloje nesklandumų.

Dr. S. Budrys painformavo atstovus, kad po antrojo suvažiavimo Clevelande buvo gautas iš Valstybės Departamento raštas - padėka už rezoliuciją, kurią Departmentas pažadėjo turėti omeny.

Čikagoj ALGS valdybos atsovai turėjo keletą posėdžių, kur buvo svarstoma Sąjungos reiaklai, trečiojo suvažiavimo problemos bei įstatų keitimo klausimai.

Dr. V. Tauras pranešė, kad jam sekretoriaujant teko palaikyti ryšį raštu su ALGS valdybos nariais bei ALG Draugijų valdybomis. Susirašinėjimas ypač pagyvėjo su New Yorko Gydytojų Draugija besirengiant trečiajam gydytojų suvažiavimui. Raštu buvo kreiptasi į draugijų valdybas prašant parinkti suvažiavimui prelegentų. Negavus teigiamų atsakymų, dr. J. Valaičiui teko kreiptis į jaunesnius kolegas prašant perengti pranešimus suvažiavimui. Nors ir nelengvai, bet pagaliau buvo sudaryta suvažiavimo programa.

Teko rūpintis, kad būtų įvykdyti antrojo suvažiavimo nutarimai. Dėta pastangos, kad pažadas 1000 dol. paremti muz. Banaičio operos "Jūratė ir Kastytis" išleidimą būtų įvykdytas. Nesant lėšų ALG Sąjungos išde, buvo kreiptasi į Illinois Liet. Gyd. Draugiją, kuri nutarė skirti minėtą sumą.

Rūpintasi, kad už pastarųjų dviejų metų geriausių straipsnius apie lietuvių išlaikymą Amerikoje būtų paskirtos 3 premijos. Sudaryta konkursinė komisija, kuri, iš anksto būdama supažindinta su 40 straipsnių, atrinko 3 ir juos premijavo, skirdama 500 dol. iš ALG Sąjungos išdo. Skyrimas buvo patvirtintas AGLS valdybos narių.

V. Tauras, ALGS išdininkas, perskaitė pastarųjų dviejų metų pajamų ir išlaidų apyskaitą.

5. Revizijos komisijos vardu **dr. M. Budrienė** pranešė, kad pajamų ir išlaidų knygą, archyvinę medžiagą ir gaunamųjų bei išleidžiamųjų raštų bylos yra vedamos tvarkingai.

6. **Dr. J. Valaitis** trumpai pranešė apie Illinois Liet. Gyd. Draugijos veiklą. Šiuo metu Draugija turinti apie 140 narių. Tačiau galėtų būti ir daugiau, nes yra daug gydytojų, kurie Draugijai nepriklauso. Išskyrus vasaros atostogas, kas mėnuo yra daromi susirinkimai su mediciniško bei visuomeninio pobūdžio pranešimais. Kas antri metai yra šaukiami Illinois liet. gydytojų suvažiavimai su atitinkama programa. Draugija paskyrė 1000 dol. padėti išleisti operą "Jūratę ir Kastytį", kitą 1000 dol. paskyrė išleisti informacinę knygą apie Lietuvą anglų kalba. Be to, kasmet yra aukojama mažesnės sumos lituanistikos mokykloms, ALTui, parodų rengimų komitetams bei kitiems lietuviškiems reikalams paremti.

Dr. V. Ramanauskas pranešė apie Ohio Liet. Gyd. Draugiją, kuri dabar turi apie 50 narių. Rengiami kasmet Ohio liet. gydytojų suvažiavimai su atitinkama programa. Ohio Liet. Gyd. D-ja gal būt daugiausia remia įvairius kultūrinius veiksmus. Pastaruoju metu jau penktoji tūkstantinė yra renkama. Draugija, surinkus minėtą sumą, nutars kam ją skirti.

Dr. V. Tercijonas pranešė, kad New Yorko Liet. Gyd. Draugija turi tik apie 30 narių. Metinius posė-

džius daro su moksliniais pranešimais; vasaros metu rengia iškylas į užmiesti su šeimomis ir svečiais.

Mičigano ir Kanados atstovai pranešimų nepadarė.

7. Įstatų keitimą bei papildymą referavo dr. A. Montvidas. Dėl laiko stokos nutarta įstatų keitimo bei papildymo projektą pavesti svarstyti įstatų keitimo komisijai, susidedančiai iš dr. J. Valaičio, dr. H. Brazaičio ir dr. V. Avižonio. Komisija savo pataisyto projekto nuorašus turėtų pasiųsti draugijoms susipažinti. Ketvirtame suvažiavime ALG Sąjungos įstatatai dar kartą bus svarstyti ir pritimi.

8. Vyr. red. dr. S. Biežis kalbėjo Liet. Gyd. Biuletinio reikalu. Jis pabrėžė, kad daug yra kolegų norinčių L. G. Biuletinį matyti didesnio formato ir gausnesnio puslapių skaičiaus. Kai kas pageidauja daugiau mediciniskų straipsnių. Gal pastabos ir teisingos, ir redakcinė kolegija labai norėtų patenkinti visus skaitytojus. Tačiau negausūs dabartiniai finansai ir nedidelis bendradarbių skaičius kol kas neleidžia tai padaryti. Nėra paslaptis, kad iš tolimesnių vietų prenumeratorių kaip ir nesulaukta. Kol kas L. G. Biuletinis išsilaiko tik iš skelbimų ir čekagiškių prenumeratorių.

Po diskusijų šiuo reikalu buvo nutarta: a) Liet. Gyd. Biuletinį laikyti ALG Sąjungos organu, bet jį ir toliau leis Illinois Liet. Gyd. Draugija; b) nuo ateinančių metų L. G. Biuletinio prenumeratą pakelti 3 dol. metams; c) L. G. Biuletinio išvaizdos nekeisti, bet, jei reikės, padidinti puslapių skaičių; d) draugijos privalo išrinkti L. G. Biuletinio atstovus, kurie rūpintųsi prenumeratos mokesčių rinkimu, korespondentų ir bendradarbių suradimu.

9. Nominacijų komisija pasiūlė išrinkti naują ALG Sąjungos valdybą ir revizijos komisiją tokios sudėties:

Pirmininkas — dr. Steponas Biežis (Illinois);

Vicepirmininkai: dr. Vaclovas Paprockas (N. Y.); dr. Henrikas Brazaitis (Ohio) ir dr. Vytautas Tauras (Illinois).

Direktoriai: dr. Antanas Starkus (N.Y.); dr. Jurgis Balčiūnas (Ohio); dr. A. Montvidas (Illinois); dr. Vytautas Majauskas (Michigan) ir dr. Antanas Pacevičius (Canada).

Revizijos komisija: dr. Milda Budrienė (Illinois); dr. Ferdinandas V. Kaunas (Ill.) ir dr. Kazys Drangelis (Ill.).

Susirinkimas pasiūlytą ALGS valdybą vienu balsu priėmė.

Ketvirtąjį uvažiavimą nutarta šaukti Čikagoje tikslu paminėti Liet. Gyd. Draugijos 50 metų gyvavimo sukaktį. To minėjimo komisija, susidedanti iš dr. S. Biežio, dr. K. Drangelio, dr. J. Meškausko, dr. A. Montvido ir dr. V. Tauro, iki suvažiavimo privalo stengtis išleisti lietuvių gydytojų veiklos istoriją.

11. Nutarta: a) ALG Sąjungos nario mokesčių pakelti iki 3 dol. metams; b) rezoliucijų komisijos paruoštą pavergtų tautų ir Lietuvos išlaisvinimo reikalu rezoliuciją suvažiavimas patvirtina ir pasiūlo pasiųsti Valstybės Departamentui ir Prezidentui.

12. Išreikšta padėka už trečiojo liet. gyd. suvažiavimo surengimą New Yorko Liet. Gyd. Draugijai, jos pirmininkui dr. A. Starkui, suvažiavimo rengimo komisijai ir ypač pirmininkui dr. V. Paprockui.

Dr. A. Montvidas

ALG Sąjungos Pirmininkas

Dr. V. Tauras

ALG Sąjungos Sekretorius

PLAUČIŲ TUBERKULIOZĖS IR PIRMINĖS KARCINOMOS PRIEŽASTINIS SARYŠYS BIOLOGIŠKAI CITOLOGINĖ STUDIJA

Aso prof. dr. K. GUDAITIS

Vienos universiteto patologijos prof. Karl. von Rokitansky (1804—1878) buvo sudaręs teoriją, kad dėl antagonistinio veikimo karcinoma ir tuberkuliozė kartu ne tik tame pačiame organe, bet ir tame pačiame organizme negalinčios atsirasti. Senai jau yra įrodytas tos teorijos klaidingumas. Jau 19 a. pabaigoje ir ypač 20 a. pradžioje atitinkamoje medicinos raštijoje gana dažnai randama pranešimų apie pirminės karcinomos ir tuberkuliozės buvimą kartu tuose pačiuose plaučiuose, net toje pačioje plaučių skiltyje. (1-9) Yra žinomi duomenys, kad visokių tuberkuliozinių susirgimų daugiau negu 80 nuoš. sudaro plaučių tuberkuliozė. Gi paėmus atskirų organų susirgimų karcinoma užima jau antrą vietą organų karcinomos dažnumo eilėje ir dar rodo tendenciją dažnėti. Iš to seka galimybė, kad tų dviejų ligų bendro buvimo dažnumas plaučiuose yra žymiai didesnis, negu kituose organuose. Literatūriniai duomenys rodo, kad karcinomos atsiradimo galimybė tuberkulioziniuose plaučiuose yra mažesnė, negu tuberkuliozės - karcinominiuose plaučiuose. **Pagelio 10** ir k. duomenimis plaučių tuberkulioze sergančiųjų tik kiek daugiau negu 4 nuoš. tesuserga dar ir pirmine plaučių karcinoma, tačiau pirminį plaučių vėžį turinčių daugiau negu 20 nuoš. suserga dar ir plaučių tuberkulioze.

Čia ir kyla klausimas, ar yra priežastinio sąryšio tom dviem ligom kartu vystytis ir ar visuomet ir kaip tas priežastinis sąryšis gali pasireikšti? Kaip jau nurodžiau, Rokitansky ir k. buvo manyta, kad tos dvi ligos viena antrai yra priešai, kitaip sakant, viena antrai neleidžia, kliudo akrtu vystytis. Anais laikais dar nebuvo gvildentos priežastys, kodėl jos viena antrai tu-

rėtų būti antagonistinės. Be to, vėliau žymiais statistiniais duomenimis buvo parodyta, kad tiedvi ligos ir nepriklausomai viena nuo antros gali išsivystyti tuose pačiuose plaučiuose. 11) Reiškia, jų priešastinio užuomazgos sąryšio nerasdavo. Žinomas vokiečių patalogas Lubarsch 12) teigė, kad jo gausi patologinė medžiaga parodė, jog tuberkuliozinių plaučių 50 nuoš. turėjo ir pirminę plaučių karcinomą, kurios prasidėjimas neturėjo sąryšio su tuose plaučiuose buvusia, dažniausiai jau gyjančia, tuberkulioze.

Nors eilė autoriu 2,13,14 reiškė nuomonę, kad plaučių tuberkuliozė ir karcinoma vystosi be jpkios įtakos viena antrai, tačiau vėlesni šių dienų autoriai pasisako už tai, kad šiedvi ligos paruošia viena antrai dirvą. Karcinomos atsiradimas tuberkuliozinėje kavernoje negali būti skaitomas pripuolamu be jokio priešastinio sąryšio reiškiniu.8

Tom dviem ligom pasitaikinti kartu tuose pačiuose plaučiuose lignonio amžius neturi reikšmės. Tai vėl parodo gausi Lubarscho statistika, kad lignonys iki 50 m. amžiaus tomis ligomis plaučiuose kartu serga daugiau negu 20 nuoš, o po 50 m. ir senesni serga daugiau negu 19%. Tačiau vyrų plaučiuose daug dažniau atsiranda tos ligos kartu, negu moterų; pas vyrus karcinomos išsivystymas tuberkuliozinėje kavernoje yra dažnesnis, negu pas moteris. Apskritai nurodoma, kad esą dažniau išsivysto chroniškose cirozinės tuberkuliozės kavernoje, tačiau yra aprašyti atsitikimai, kur šviežios aštrios formos tuberkuliozės plaučiuose išsivystė sparčiai auganti pirminė plaučių karcinoma, ir abi ligos išsivystė per palyginamai trumpą laiką, per 13 mėnesių; nurodoma, kad tokiais atvejais viena liga antros plėtrą skatino. 15

Kiekviena liga organizmui yra kova. Tokiose kovose ypatingai dalyvauja tam tikros paskirties organizmo ląstelės. Ir tuberkuliozei ir karcinomai yra būdinga, kad jų plėtros esmėje veikliai dalyvauja tam tikros

audinių ląstelių: tuberkuliozės eigoje visuomet dalyvauja retikuloendotalinės sistemos epitelinio pavida-lo (epiteloidinės) celės, gi karcinomos augimas visuomet prasideda gleivinių bazalėse ir odos germinatyvini-o sluoksnio celėse, iš kurių normaliai vystose gleivinių ir odos diferencijuotosios epiteto ląstelių. Retikuloendotelio epitelooidinių ląstelių atsiradimas tuberkuliozėje reiškia organizmo histocitinių audinių savi-saugos kova su tuberkuliozės bacilomis. 16

Tuberkuliozė priskaitoma uždegiminėms ligoms. Organizmo uždegiminio vyksmo (procesu) esmė reiškia tikslingai (teleologiniai) padidėjusių audinių gyvybinę veiklumą, o audinių gabumas uždegiminiu veiksmu pasitikti antkrytį yra organizmo gajumo (vitaliteto) rodiklis. Einant tuo samproatvimu, epitelinės išvaizdos ląstelių atsiradimas bei daugėjimas (proleferacija) tuberkulioziniame vyksme yra tikslinga histocitinės (retikuloendotelinės) sistemos reagavimas, bendra prasme reiškiantis veiklią organizmo savisau-gą. Tokios rūšies histocitinės sistemos veikla rodo pakilusią, hipererginę organizmo gajumo reakciją. Iš to seka, kad epiteloidinių ląstelių daugėjimas tuberkuliozėje yra tuberkuliozės gijimo rodiklis.

Karcinomos atsiradimas pagaliau ir yra audinių reagavimas į veikiančius, ar tai būtų egzogeninius, ar endogeninius jaudiklius. Tačiau karcinoninių celių augimas ir daugėjimas savo paties organizmo prasme yra visai netikslingas (neteleologinis). Karcinoninių ląstelių savarankiškumas (autonominis) bendrų gyvybinių (biologinių) normų neprisilaikęs augimas naikina savo būvio pamatą, iš kurio išaugo. Kitais žodžiais, ardo sveikąsias aplinkines ląsteles, aplinkinius audinius, sužaloja organą ir pagaliau kenkia visam organizmui. Iš to seka, kad karcinominis augimas savo biologine esme yra giliai pakitusių ląstelių piktybinis, navikiškas augulys (Mucherung, growth), nesilaikęs ko-ordinuoto, normalaus biologinio gyvybės ritmui atitin-

kamo augimo. Šiuo atveju pasireiškia ihoerginis organizmo neveiklumas, rodąs susilpnėjusią biologinę kūno savisaugą. Piktybiniu naviku sergančio hipoergiškumui yra būdinga ir tai, kad toks organizmas teturi silpną uždegiminės reakcijos potencialą.

Tuberkuliozės atsiradimo priežastimi laikoma tuberkuliozinės bacilos. Tačiau karcinomą sukeliančios priežastys vis dar tebeaiškinamos, tebeieškomos. Nurodomi išoriniai (egzogeniški) jaudikliai, pvz.: derva, dulkės (akmens, chromo, asbesto, arseno ir k.), tabako dūmai (jų dervinės medžiagos), urano emanacija 39, ultravioletiniai spinduliai, čia priklauso ir saulės spinduliai, antkryčių sukelti chroniniai uždegimai, virusai ir k.; ir viduriniai (endogeniniai) jaudikliai, pvz.: pakitusi žarnų flora, medžiagos apykaitos, vitaminų ir hormonų pusiausvyros, net trofinių nervų sutrikimai, ir k. Verta atkreipti dėmesį į tai jog šiandien vis daugiau linkstama manyti, kad virusai vaidina svarbų vaidmenį karcinomos patogenezėje. Dėl to šiandien vis daugiau koncentruojamasis į imunologinį karcinomos tyrimą, nes virusiniams antkryčių susirgimams yra įmanoma pagaminti imunizuojančios medžiagos arba vakcinos. Tos rūšies tyrimai jau parodė kaikurių teigiamų duomenų. Karcinomiškai pakisti tik tegali tos celės, kurios dar turi embrionines augimo ypatybes, pvz. odos gemalinės (germinatyvinės) ir gleivinės pagrindinės (bazalinės) celės, kurios dar turi pajėgumo augti, daugintis ir diferencijuotis. Bet vieni ar kiti jaudikliai tik tuomet veikia ląsteles karcinogeniškai, jei yra arba atsiranda bendras ir vietinis organizmo ir organo audinių palinkimas (predispozicija) ląstelėms kancerizuotis. Jau anksčiau, net nuo Virchovo laikų medikų tarpe buvo įsitikinimas, o šiandien stebėjimais bei klininiais patyrimais vis daugiau tai patvirtinama, jog organizme yra vėžiui pasipriešiną veiksniai (rezistencija). Toks gal nespecifinis apsigynimo mechanizmas be abejo turi ryšį su organizmo savisauga, o nespeci-

finiam savisaugos mechanizmui priskiriami histocitai, limfocitai bei plazmocitai. Čia verta pastebėti, kad steroidas kortizonas, kaip priešūždegiminis veiksnys, silpnina organizmo natūralinę savisaugą ir mažina atsparumą vėžiui. Organizmo palinkimas reikia suprasti kaip vėžiui pasipriešinančių veiksnių (faktorijų) arba kitaip sakant, biologinės savisaugos histocitinės sistemos pajėgumo (Leistungsfaehigkeit) sutrikimą bei susilpnėjimą. Gyvybiškai koordinacinės savisaugos nebesant ir vienam ar kitam minėtų jaudiklių paveikus, ląstelių biologiškai netaisyklingas augimas ir jų plėtra jau įmanomi. Einant tokia samprata tad seka, kad vietinis ir bendras palinkimas yra svarbūs veiksniai karcinomos patogenezėje. Tai patvirtina ir žinomi bei dažnai stebimi poreiškiai, kad daug asmenų yra veikiami tų pačių išorinių jaudiklių, pvz. dulkių, tabako dūmų ir tt., tačiau tų asmenų ne taip didelis procentas tesuserga plaučių karcinoma. Nurodoma, kad 10% stiprių rūkatorių suserga plaučių karcinoma, o nerūkančių tik 1 iš 275 tegausa plaučių karcinoma 41.

Ir tuberkuliozės bacilomis žmonės nžsikrečia daug dažniau (tai patvirtina pozityvi tuberkulino reakcija), negu pilnai išsivysčiusi tuberkuliozė tų asmenų organizme pasitaiko. Už tat tuberkuliozės išsivystymui bei eigai žymią reikšmę turi organizmo predispozicija, kuri tokiu atveju apima ir įgytą atsparumą (imunitetą) tam antkryčiui 9, 17, 19, 20.

Jei paveldėtai įgimtą gyvybinę organizmo nuojėgą (Efficiency) tam tikra prasme tapatinti (indentifikuoti) su organizmo atspara (Abwehrfaehigkeit), kuri iš kitos pusės yra sąlygojama retikuloendotelinės sistemos nuojėga gaminanti organizmui apsigynimo medžiagas, tai konsekventiškai gauname išdavą, kad organizmo palinkimas toms ligoms sirgti su organizmo atspara toms ligoms yra priešingame, reciprokiname santykiyje: kitaip sakant jei organizmo atsparumas sumažėja, tai jo palinkimas sirgti konsekventiš-

kai turi didėti. Organizmo savisaugos įrangos pajėgumas lemiamai veikia ne tik tuberkuliozės ir kitų antkryčių plėtrą, bet vaidina svarbų vaidmenį ir organizmo su karcinoma kovoje 18, 23, 24, 25, 26

Ir tuberkuliozės ir karcinomos pradžioje pirmiau pasireiškia veikli retikuloendotelinės sistemos audinių hiperplastinė reakcija 27, 28, 29, 30. Bet pažengusi tuberkuliozė žaloja retikuloendotelinės sistemos veiklumą. Taip pat ir karcinomos plėtrai didėjant, retikuloendotelinių audinių reakingumas mažėja ir net retikuloendoteliniai organai, kaip limfinės liaukos, blužnis ir k., atrofuoja 9, 29, 30

Tuberkuliozės ir karcinomos savitarpio įtaka galima suprasti sekančiai: kiekviena šių ligų naikina organizmo histocitinę atsparą, tuo pačiu silpnindama jo visą vitalinę jėgą ir sąlygodama palankimą viena antrai. Yra susekta, kad tuberkuliozės toksinai sunaikina biologinį veiksnį tarp epitelio ir jungiamo audinio 33, 34, 35, 36. Tokiu atveju, nebeveikiant biologiniui varžtui, gleivinės pagrindinių ląstelių netaisyklingas augimas ir metaplazija yra galima. Iš to seka, kad tuberkuliozė, tiksliau sakant jos toksinai, yra tas veiksnys organizme, kuris paruošia palankią dirvą karcinomai prasidėti. Taip pat ir ypač pažengusi karcinoma sudarė palankias sąlygas tuberkuliozės užuomazgai ir plėtrai. Pastarąją apraišką ypatingai patvirtina didelis tuberkuliozės procentas karcinominiuose plaučiuose.

Produktyviška pažengusios tuberkuliozės fazė parodo histocitų padaugėjimą ir jų veiklumo padidėjimą. Yra žinomas faktas, kai yra stipri organizmo nuojėga, histocitų produktyvi fazė tuberkulioziniuose plaučiuose greičiau ir stipriau išsivystyti. Tačiau ir tuberkuliozėje ilgai užsitęsiančios alveolų, bronchų ir bronchiolų epitelio regeneracijos vyksmas gali būti akstinu ląstelių degeneraciškai karcinominiam augimui. Už tai kalba dažnai kavernų aplinkoje užtinkamos ilgos re-

generacijos išdavoje bronchų gleivinės ląstelių metaplazija, kuri apskritai laikoma prieškarcinominės stadijos požymiu. Tokiais atvejais ląstelių branduolių biocheminiai pasikeitimai (Mutacija 37) yra ląstelių kanцерizacijos priešastimi. Ląstelė kanцерizuojasi, kai atsiranda gemalines (embrioniškas) savybes turinčių bazalinių ląstelių chromozomuose biocheminės genų permainos, sąlygojančios ląstelių netaisyklingą ir neribotą augimą.

Sant'rauka

Tuberkuliozė, tiksliau jos nuodingos medžiagos, kenkdamos ir žalodamos histocitinę savisaugos sistemą, paruošia dirvą karcinomai. Panašiu būdu pažengusi karcinoma sudaro sąlygas tuberkuliozei. Ypačiai chroniškoje tuberkuliozės eigoje ilgai užsitęsianti bronchų ir bronchiolų epitelio regeneracija dažnai sąlygoja atsirasti metaplazijai, kuri gali būti užuomazga ląstelėms kanцерizuotis. Atitinkamai pakitusiose organizmo bendro ir vietinio palinkimo, atsparos ir savisaugos sąlygose epitelinė ląstelė kanцерizuosis, jei vyks jos chromozomuose biocheminės genų permainos, kurios gali būti priešastimi netikslingam, netaisyklingam bei neribotam ląstelių augimui.

Pastaba. Dėl vietos stokos išsamios bibliografijos negalėjome išspausdinti. Suinteresuotieji gali ją gauti pas autorių arba Biuletenio redakcijoje.

Red.

*Dr. J. Ingelevičius
kalbasi su
dr. V. Paprockiu
(dešinėje)*

Dr. B. Matulionis

GYDYTOJAS VISUOMENININKAS

(Ši paskaita buvo skaityta Amerikos Lietuvių Gydytojų Sąjungos suvažiavime New Yorke birž. 24 d.)

Esame vienos tautos vaikai. Kiekvienas priklausome didžiajai lietuvių šeimai. Šios šeimos likimas - kiekvieno mūsų likimas. Ši didžioji mūsų šeima — lietuvių tauta — gyvena savo kalba, savo lietuviškomis tradicijomis, savo dvasine kultūra ir didinga istorine praeitimi.

Kol šitoje šeimoje arba lietuvių bendruomenėje gyva tautinė dvasia, gyva tautinė savigarba ir ryžtas saugoti, ginti savo tautinę laisvę, tautos egzistencijos teisės,

tautos išlikimas, jos dvasinės kultūros augimas negali būti sulaukymas. Sąmoningą ir ryžtingą tautą sunku palaužti. Priminkime mūsų nedidelės tautos 40 metų kovą su milžinu — despotine carine Rusija — už lietuvišką spaudą. Kas laimėjo? Arba paimkime mūsų garbingąjį šiaurės kaimyną suomį ir jo kovą su rusišku komunistiniu milžinu 1940 m. Maskoliškasis imperializmas, nežiūrint didžiausių kruvinų nuostolių, nepajėgė mažos Suomijos okupuoti. Sąmoningas tautos savisaugos atsparumas yra didelė jėga. Tautos savita dvasia ir jos tautinė kultūra išauga šimtmečių eigoje. Tautos ryžtas gyventi išauga nuolatinėje kovoje už savo teises, už savo laisvę. Šis tautos dvasinio augimo ir tautos atsparumo užgrūdinimo procesas vyksta įtakoje tokių asmenybių, kurios pasižymi gilesniu protu ir nepalaužiamą morele.

Tos asmenybės atsiranda ir iškyla pačios savaime. Tai pasišventėliai, idealistai. Jie veikia ne tik savo darbu, bet ir savo įtaka kitiems tautinės bendruomenės nariams. Joki pasamdyti, atseit apmokami, pareigūnai idėjinio asmens darbo ir jo įtakos negali atstoti. Idėjinis darbas nepakeičiamas. Jei trūksta veikimo dėl idėjos, pati idėja miršta.

Prieš mūsų didžiąją lietuvišką šeimą, prieš visą mūsų tautą šiandien reiškiasi likiminis klausimas: ar grumtis, kovoti, aukotis kad ir sunkiausioms pareigoms, ar dėl ramesnio, patogesnio ir sotesnio gyvenimo trauktis iš kovos lauko, ramiai ir be vargo riedėti į pakalnę ir išnykti be pėdsako? Šiam klausimui atsakymą duoda mūsų tautos kamienas, likęs gyvas Lietuvoje. Tėnai nutautimo negirdėti. Kas išėjo gyvas iš baisiųjų Stalino kacetų Sibire, grįžta į tėvynę netekę sveikatos, nepagydomi invalidai, bet nepalaužti Lietuvos patriotai. Nenuskaitomi tūkstančiai ištremtųjų į Sibirą šeimų, iškentėję Sibire po keliolika metų, veržiasi atgal į Lietuvą, nors Sibire gyvenimas pasidarė geresnis, lengvesnis nei Lietuvoje. Šitos šeimos Sibiro tremtyje išaugino vaikus, kurie nežino nutautimo, kurie kalbasi lietuviškai, savo kaltos nedarkydami maskolišku akcentu. Lietuvos jaunimas, ypač moksleivija, sąmoningas, patriotiškas, atsparus okupanto nutautinimo kėslams. O mes, atsidūrę laisvuose vakaruose tremtiniai, ką galime pasakyti apie save? Ar mūsų jaunimas, beaugęs čia, laisvuose vakaruose nepatyręs nei bado, nei šalčio, niekieno nepersekiojamas, gali savo tautiniu ryžtu lygintis su Sibire išaugusiu lietuvių jaunimu? Ar netenka lietuviškose vasaros jaunimo stovyklose desperatiškai kovoti, kad mūsų jaunimas lietuviškai kalbėtų? O kas darosi vadinamose lietuviškose mokyklose čionai? Ar ten vaikai kartais nenusta, nepamiršta gimtosios kalbos? Paimkime pavyzdžiui naujųjų ateivių šeimas ir pažiūrėkime, kas tenai darosi su lietuvių kalba. Ar nerasime šeimų, kur vaikai jau gal-

voja angliškai savo tarpe kalbasi daugiausia angliškai ir kurių lietuviška kalba sudarkyta anglišku akcentu ir anglišku žargonu. Tai ne tik skaudūs, bet tautine prasme gyvybiniai klausimai, kurie jau aidai, lyg šmėkla išpėjimu: memento mori! Tai dvasinės, tautinės mirties išpėjimas. Jei carinės okupacijos laikais teko kovoti už mūsų tautos teises, už lietuvišką raštą, už lietuvišką mokyklą, tai šiandien tenka kovoti mums, esantiems išeivijoje, už pačią savo tautinę egzistenciją. Be nuolatinės, planingos kovos, be pasišventimo lietuviybės idėjai tos savo tautinės egzistencijos neapginsime ir pamaži išstirpsime svetimųjų jūroje.

Kaune, Karo Muziejaus sodelyje, ant paminklo poetui Maironiui buvo įrašas: "Be aukų ir be kovos nebuvo Laisvos Lietuvos, nebuvo ir nebus". Kova tai gyvenimo dėsnis. O mums, išeiviams, šis gyvenimo kovos dėsnis yra dar kietesnis: mes be aukų ir be kovos už savo tautinę idėją iš viso išnyksime kaip etninė grupė, tuomi patys apiplėšdami savo tautą.

Kovos už savo tautinę egzistenciją negalima visai nupasakoti, nes ji yra nuolatinė ir įvairi, kaip patsai gyvenimas. Šioje kovoje didžiausias mūsų priešas tai mūsų pačių inertškumas ir oportunizmas, nepaisymas ir nevertinimas visa to, kas sudaro šeimos ir mūsų bendruomenės kasdieniniame gyvenime nepažeistą lietuviškumą.

Žmogaus jau toks būdas, kad jis žiūri ir dažnai nejausdamas seka kitų pavyzdžiu. Mes lietuviai gydytojai per savo profesiją sueiname į asmeninį kontaktą su mūsų bendruomenės nariais gal dažniau ir plačiau, ne kaip kitų profesijų žmonės. Tai leidžia mums geriau savo tautinę bendruomenę pažinti, o ir pati bendruomenė gal dažniau savo akis nukreipia į tai, ką lietuviai gydytojai veikia. Pačios galimybės jau tokios, kad gydytojas, vienas daugiau, kitas mažiau, greta savo profesijos turi jungtis ir į visuomeninį darbą. Nėra atsitiktinis dalykas, kad mūsų tautos laisvės kovų metais

kaip tik gydytojų profesija tiek daug yra davusi stiprių asmenybių, nepalaužiamų kovotojų už tautos laisvę ir šviesesnę ateitį. Tik prisiminkime, pavyzdžiui, Basanavičių, Kudirką, Joną ir Roką Šliupus, Grinių, Staugaitį, Pietarį ir daug kitų. Jie per visą savo gyvenimą sunkiai dirbo ir krovė įvairius turtus, tik ne sau, o savo tautai: tai tautinės kultūros ir kovingos dvasios už savo tautos laisvę ugdymas. Mes galime didžiuptis anais mūsų profesijos konfratrais. Bet jų pramintas garbingas kelias įpareigoja mus, kad ir mes iš to garbingo kelio neišstotumėm ir kaip jie savo tautai atiduotumėm duoklę.

Gražu, kad lietuviai gydytojai Amerikoje ir Kana-doje susitelkė į vieną lietuvių gydytojų sąjungą. Suvažiuoja į susirinkimus, susitinka, draugystės ryšius atnaujina, sustiprina. Tai malonu ir naudinga. Bet daug gražiau ir daug kilniau, kai lietuviai gydytojai svarsto mūsų tautos opiuosius reikalus ir jau savo darbu, savo aukomis, remia mūsų tautinės kultūros reikalus, remia Lietuvos išlaisvinimo darbą, skatina kovą už tautinės egzistencijos išlaikymą. Remia ir žodžiu ir tūkstantinėmis aukomis, premijomis. Tenka palinkėti, kad šituo keliu ir toliau būtų einama su vis didėjančiu ryžtu.

Tuo pačiu keliu eina mūsų ir kitos medicinos profesijos šakos. Štai Lietuvos Gailestingųjų Seserų D-ja Čikagoje iki šiol surinko ir atidavė šalpos ir liet. kultūros reikalams apie 4,500 dol., o Lietuvių Gydytojų Sąjunga Čikagoje iki šiol surinko ir tokiems pat tikslams išdalijo apie 11,000 dol.

Turime puikių amerikoniškų medicinos srities profesinių organizacijų; jų resursai dideli, ir mums, lietuviams gydytojams lenktyniuoti su tokiomis amerikoniškomis organizacijomis būtų sunku. Bet yra tautinės idėjos reikalas. Čia lietuvių gydytojų sąjungos nepakeis jokia angliškai amerikoniška organizacija. Mūsų tautinės problemos, mūsų tautinės organizacijos idėja

turi lietuvių gydytojų sąjungoje būti lyg kertinis akmuo. Nė vienas mūsų suvažiavimas neturėtų būti vien tik profesiniams reikalams skirtas, nutylint mūsų tautines problemas. Mūsų susirinkimai, suvažiavimai turi visados būti lietuviški, ne tik iš vardo, bet ir iš turinio, dvasios, tradicijos.

Tauta nėra koks abstraktas; ją sudaro individualios šeimos. Kokios tos šeimos, tokia ir tauta. Tvirtai lietuviška šeima yra ta uola, kuria remiasi mūsų tautos pastatas. Tautos egzistencijos ir tautinės kultūros klestėjimo šaknys prasideda individualioje šeimoje. Kur šitos šaknys pagrauztos, tokios šeimos tautinė egzistencija skirta žūti. Todėl visos pastangos ir priemonės, kad lietuviybė išliktų, koncentruojasi individualioje šeimoje. Antra vertus, kultūringa lietuviška šeima teigiamai veikia kitas lietuviškas šeimas savo pavyzdžiu.

Lietuvio gydytojo šeima daugiau eksponuota visuomenės akyse ir teigiamu ar neigiamu pavyzdžiu gali dažniau daryti įtakos kitoms šeimoms. Čia prieinama prie sunkiausios problemos: kaip savo šeimą apsaugoti nuo besiveržiančių į ją svetimybų. Opiusias ir sunkiausias klausimas — kaip išsaugoti šeimos židinyje lietuvių kalbą. Ši sunkenybė iš tikro nėra nenugalima, bet jai nugalėti kartais reikalinga kieta valia, ryžtingumas ir vengimas kompromisų. Oportunizmas, nuolaidumas besiveržiančioms į šeimą svetimybėms lietuviškai šeimai mirtini nuodai. Apie tai galima būtų pareikšti daug visokių samprotavimų bendromis sąvokomis, bet atsakymo į klausimą, ką daryti, kaip gintis, gal ir nebūtų. Konkretūs, iš gyvenimo paimti pavyzdžiai kartais aiškiau parodo, kokiais keliais eiti.

Su širdgėla stebime senųjų ateivių jaunimą, kuris nebevartoja lietuvių tėvų kalbos. Tačiau ir jų tarpe kartais sutinkame tokių, kurie ne tik kalba lietuviškai, bet kalba gražia, nesudarkyta lietuvių kalba, be svetimų akcento. Tai vaikai tokių šeimų, kur svetimų kalbų vartojimas šeimoje bausmės grėsme buvo uždraustas.

Pamokantis buvo mano paties šeimoje išgyvenimas. savo sūnų leidau į lietuvišką pradinę mokyklą, atseit, parapiinę. Toje mokykloje ir lietuvių kalba buvo dėstoma — *horribile dictu* — 20 minučių per savaitę, vieną kartą! Vos pradėjo vaikas lankyti mokyklą, jau parneša žinią: jo lietuviškas vardas esąs nekrikščioniškas ir perilgas; esąs jam reikalingas kitas, geresnis tinkamesnis vardas. Griežtas atsakymas mokyklai, kad neliestų vaiko vardo, lietuvišką vardą apsaugojo, bet sūnaus draugas, irgi naujasai ateivis, toje pačioje mokykloje iš Rimvydo išvirto į Albertą. Motina sūnų Mindaugą išmokė lietuviškų poterių, maldų, įsakymų ir paruošė pirmajai Komunijai. Ir štai kita staigmena: vaikas praneša iš mokyklos žinią, kad jam esą įsakyta išmokti poterių, maldų ir įsakymų anglų kalba. Mano griežtas laiškas mokyklai, kad vaikas bus tuojau atimtas iš mokyklos, jeigu tik bus mokykloje bandoma jį mokyti poterių angliškai, vaiką apsaugojo nuo naujų nutautinimo kėslių.

Belankant vaikui tą "lietuvišką" mokyklą, greit iškilo kita, pati didžioji ir pati sunkiausioji problema — lietuvių kalbos apsauga šeimoje. Sūnus, dar vaikas, pradėjo su savo mokyklos draugais lietuviukais kalbėti angliškai net namo parėjęs. Mano pakartojamieji paaiškinimai ir net prašymai neveikė. Pamačiau, kad galiu pralaimėti pagrindinę kovą — kovą už lietuvių kalbą savo šeimoje. Griebiaus kraštutinės priemonės — šoko arba psichinio sukrėtimo. Kartą lietuvių tremtinių (DP) svečių akivaizdoje, kurių vaikai ir mano sūnus savo tarpe kalbėjosi angliškai, pradėjau savo sūnų barti. Jam pasakiau, kad jis, atsisakydamas savo tėvų kalbos, tuoj pat niekina lietuvių kalbą, niekina savo tėvus, niekina savo tėvynę, kur gimė ir augo; kad vaikas, kuris negerbia ir net niekina savo tėvus, nėra vertas, kad tėvai juomi rūpintųsi. Jei tu, — sūnau pasakiau, — ir toliau taip elgsies, nesi čia reikalingas ir kečiau iš šitų namų, kur nori.

Tai buvo paskutinis mano įspėjimas sūnui, nes daugiau niekad negirdėjau, kad jis su lietuviais draugais būtų kalbėjęs angliškai. Teko šeimai pakeisti gyvenamąją vietą. Dabar sūnus nei pradinėje mokykloje, nei vėliau aukštesnėje (high school) nebeturėjo nė vieno lietuvių draugo; aplinkoje — nė vienos lietuviškos šeimos. Lietuviškas žodis tebuvo girdimas tik savo namuose. O vis dėlto į universitetą sūnus išėjo, iš namų išsinešdamas gerą lietuvių kalbą, be jokių svetimų akcentų priemaišų, ir tuo pačiu įsisavindamas anglų kalbą be svetimų tai kalbai akcentų. Nebuvo lengva to pasiekti. Pavydžiui, neįsileidau į savo namus televizijos. Manau, kad televizijos malonumai nėra tiek verti, kad už juos būtų galima paaukoti savo vaikų gerą lietuvišką kalbą ar lietuviškų knygų skaitymą. Esant namuose televizijai, vaikai ir po mokyklos, palikę amerikiečius draugus, ir savo šeimoje neatsipalaiduoja nuo anglų kalbos ir praranda laiką lietuviškoms knygoms skaityti.

Toms oportunistinėms šeimoms, kurios teisinasi, kad esą negalima išsaugoti vaikų gryną, be akcentų lietuvių kalbą, štai pavyzdys — tikras atsitikimas iš kasdieninio gyvenimo.

Mano pusseserė, ūkininkė, naujoji ateivė, su savo vyru Kanadoje nusipirko tabako ūkį. Darbams pasisamdė metinį darbininką, ukrainietį. Mano pusseserė tam ukrainiečiui, kuris iki tol nebuvo girdėjęs lietuvių kalbos, pasakė, kad ji namie su visais kalbanti tik lietuviškai, todėl ir jis, tasai ukrainietis, turįs įsiklausyti ir pramokti lietuviškai. Kai po metų nuvykau savo pusseserės aplankyti, buvau tikrai nustebintas: tasai ukrainietis gana laisvai kalbėjo lietuviškai, žodžius tardamas lietuvišku akcentu. Tai pavyzdys, kaip šeimoje apginama gimtoji kalba.

Gydytojas yra kvalifikuotas profesionalas inteligentas, esantis nuolatiniame kontakte su aplinka, su visuomene. Jo paties ir jo šeimos įtakos tai aplinkai ne-

galima neigti. Ar toji įtaka aplinkai bus teigiama, ar neigiama, priklausys nuo gydytojo ir jo šeimos idėjinio atsparumo. Tautinis oportunizmas kalbos, tradicijų, lietuviškos spaudos, lietuviškų organizacijų atžvilgiu lietuviškai šeimai — karstas. Tiktai kietas idėjinis sturburkaulis gali išsaugoti šeimoje lietuvišką sielą ir lietuviškas dvasines vertybes. Klausimas platus, ir neišnagrinėsi jo per 15 minučių. Paliestosios mintys ir paminėtieji keli pavyzdžiai tik stimulus gilesniam ir platesniam svarstymui.

LIETUVIŲ FONDAS

(Santrauka Dr. A. Razmos paskaitos, skaitytos Amerikos Lietuvių Gydytojų Sąjungos suvažiavime 1961 m. birželio mėn. 25 d. New Yorke)

Kad Lietuvių Fondo reikalai šiandien čia yra svarstomi, didelė padėka priklauso šiems daktarams: Montvidui, Paprockui, Balukui, Valaičiui, Taurui, Biežiui, o taip pat ir visiems suvažiavimo rengimo nariams.

Lietuvių Fondas būtų mūsų dabar išėivijoje gyvenančių lietuvių gyvas paminklas ir kartu pastovi finansinė jėgainė lietuviškai veiklai dabarčiai ir ateičiai.

Mūsų dieklis pasididžiavimas, kad paskutinioji lietuvių išėivijos banga atnešė proporcingai nepaprastai didelį skaičių lietuvių inteligentų į šį ir kitus kontinentus. Daugelis iš jų sugebėjo užimti svarbias vietas Amerikos ir Kanados visuomenėje. Taip pat mes galime didžiuotis, kad daugelis iš mūsų ekonomiškai įsikūrė daug geriau už milijonus amerikiečių čia gimusių. Tai liudija, kokia augšta buvo laisvoje Lietuvoje mūsų kultūra, kokios neturi dabar daugelis laisvę gavusių Afrikos kraštų. Jiems tuo tarpu suteikta laisvė, o mūsų augštos kultūros tėvynė pavergta ir komunizmo teriojama. Taip, mums uždrausta atstovauti savo kultūrai savame brangiame krašte, bet mes turime visiškai lais-

vas rankas lietuvišką kultūrą ugdyti čia išėivijoje. Mes taip pat turime kultūrininkų - kūrėjų, lituanistikos mokyklos mokytojų, jaunimui auklėti vadovų, kurie gali ir yra pasišventę kurti ir aukoti savo gyvenimą mūsų tautos ir visos žmonijos gerovei. Jie nori lietuvišką jaunimą supažindinti su liet. kultūros laimėjimais ir juos perduoti jam, o jaunimas, paveldėjęs kultūrinius laimėjimus mūsų tėvynės ir šio krašto, išaugs pažangesnis, naudingesnis ne tik lietuviškai visuomenei, bet ir visai žmonijai. Visiems šiems planams įgyvendinti mums reikia suorganizuoti tam tikrą fondą, kuris kasmet pastoviai išpūdingai ir planingai remtų šių uždavinių realizavimą. Mes gerai žinome, kad be pinigų šian dien čia išėivijoje mes nieko negalime įgyvendinti. Tam tikslui ir yra organizuojamas Lietuvių Fondas. Mūsų profesijos pirmtakai Dr. Kudirka, Dr. Basanavičius ir daugelis kitų liet. gydytojų įamžino save lietuvių istorijoj darbais lietuvių tautai. Šiandieninė moderni ir specializuota medicina pareikalauja iš mūsų viso laisvo laiko, ir mes dažnai negalime surasti laisvos valandos lietuviškai veiklai. Tuo tarpu mes atstovaujame ne tik medicinos mokslui, bet ir lietuvių tautai, ir ji vistiek, nors mes ir medikai, reikalauja iš mūsų vienokios ar kiotkios išpūdingesnės paramos jos kultūros ugdymui čia išėivijoje. Mes, brangūs kolegos, paaukodami po tūkstantinę ir sukurdami milijoninį Lietuvių Fondą, būsime atlikę dalinę mūsų tautos skirtą mums pareigą.

Lietuvių Fondas faktiškai jau užsimezgė, bet vis tiek jis dar embriono stadijoje. Kad jis tikrai gimtų ir išaugtų į milijoninį fondą, mes pasiturintieji lietuviai turime dar šiais ar kitais metais sudaryti 100 tūkstantininkų. Po to L. Fondas išigys pasitikėjimą mūsų visuomenėje ir susilauks daugiau didesnių aukų iš kitų lietuvių. Kai šio milijoninio Lietuvių Fondo idėjos taps realybe, tai mes didžiuosimės savo dideliu laimėjimu.

Tada nereikės mums didžiuotis kitų tautų (kaip žydų) laimėjimais. Šitokiu Lietuvių Fondu ne tik lietuvių visuomenė didžiuosis, bet mes būsime pavyzdys kitoms tautoms, mes parodysime pavyzdį, kaip reikia kitus didelius planus įgyvendinti.

Dar kartą ačiū visiems, kurie vienokiu ar kitokiu būdu prisideda prie L. Fondo įgyvendinimo. Didelis ačiū visai lietuviškai spaudai už L. Fondo idėjos skleidimą.

Dr. A. Razma

Pastaba. Apgailestaujame, kad dėl vietos trūkumo negalime įdėti aukojusių sąrašą. Tikrai malonu pažymėti faktą, kad lietuviai gydytojai pirmieji įvertino L. Fondo svarbą skirdami jam po tūkstantinę ir iki šio momento sudarydami virš 75 procentų įsijungusių į šį Fondą.

Red.

PREMIJŲ LAIMĖTOJAI

Amerikos Lietuvių Gydytojų Sąjunga paskyrė 500 dolerių premijoms už geriausius straipsnius lietuviybės išlaikymui išėivijoje ir kultūros kėlimo klausimais.

Kun. Dr. A. Baltinis, pirmoji premija už straipsnį "Lietuviškos kultūros kilimas ir smukimas išėivijos gyvenimo sąlygose". "Aidai", 1960, Nr. 3 ir 4.

... "Sukurti ir išlaikyti aukštą kultūrą mes galėsime tik tada, kai mes ir mūsų tauta egzistuos"...

"...Kova dėl tautos gyvybės ir jos išlaikymo glaudžiai surišta su tuo, ką vadiname kultūros kilimu, o tai juk yra visų svarbiausias mūsų uždavinys. Todėl visų pareiga yra kovoti dėl šio kultūros pagilinimo, kuri surado mūsų tautos narių toks ugdyimas, kad ji epajėgtų išvelgti įvairiausių gyvenimo reiškinių tarpusavio sąryšį ir kad jie pajėgtų visą savo veikimą suderinti ir nukreipti į vieną tikslą — tautos gyvybės išlaikymą ir jai laisvės atgavimą"

L. Dambriūnas, antroji premija, 150 dol. už straipsnį "Lietuvybės išlaikymo problemos" "Draugas", 1960, gruodžio 10 d. kultūros priede.

"...Reikia aiškiai ir stipriai pabrėžti visai nediskuotuiną faktą, kad sąmoningų, patriotiškai nusiteikusių lietuvių emigrantų ar pabėgėlių čia gimę vaikai dar gali būti išauginti sąmoningais, susipratusiais lietuviams. Tai teigiama,

pasiremiant pedagogikos mokslo patyrimu, kad vaikai pasiduooda tėvų bei auklėtojų įtakai. Jei to nebūtų, bet koks auklėjimas būtų beprasmis dalykas."

L. Vaičiūnienė, trečioji premija, 100 dol. už straipsnį "Bukime turitngi", "Dirva", 1961 Nr. 8 ir 9.

"Jeigu dalinamasi visokiomis vertybėmis, išradimais gyvas ir skatinamas tarp tautų ir valstybių, kaip galėtume mes, bendrojo likimo broliai ir seserys, vienas nuo kito atsiverti savo kieme nesugriaunama siena! Taigi kiekvienas turtininkas turėtų dalintis savo turtu, kaip tikrasis visuomenininkas darbu, už kurį ne tik jokio atlyginimo negauna, bet dar prideda; kaip dalina kultūrininkas, mokslininkas, dažnai sunkiai sumezgąs duonos reikalo galus."

Paskaitos metu trečiajame ALG Sąjungos suvažiavime (iš kairės) dr. V. Pavilanis, dr. J. Balčiūnas, dr. V. Kanauka ir dr. S. Biežis — Sąjungos naujai išrinktas pirmininkas 1961-1963 m.

**LIETUVIŲ TAUTINIO MENO KURINIŲ
PRITAIKYMAS ŠIŲ DIENŲ MODERNIAME
GYVENIME**

(Tęsinys)

V. BALUKIENĖ

Modernūs baldai. Sąjūdis prieš tradicinius baldus kilo apie 1860 m. Anglijoje; vėliau jis persimetė į Prancūziją, Olandiją, Vokietiją, Austriją bei Skandinaviją. Šio meto baldai neturi ornamentų naudojamos įvairiausios medžiagos: šviesus bei tamsus medis, metalai. Linijos paprastos, kuklios. Tradicines lempas pakeičia netiesioginis apšvietimas. Masinė baldų bei kilimų gamyba, nauji gyvenimo reikalavimai ši stilių tebevysto.

Peržvelgę baldų būdinguosius bruožus, turim bent trumpai sustoti prie namų vidaus įrengimo. Baldų pasirinkimas, jų išdėstymas kambariuose, pritaikymas meno kūrinių, kilimų bei užuolaidų ir visa kita turi būti sutvarkyta ne tik stiliaus, spalvos, bet ir patogumo atžvilgiu. Tai išryškina savininko asmenybę bei sugebėjimą sutvarkyti gyvenamąją aplinką taip, kad kiekvienas šeimos narys galėtų dirbti ar linksintis estetiškoj aplinkoj. Šiuo metu priimta įvesti kelis baldų stilius namus dekoruojant, neatsisakant modernių patogumų. Baldai sustatomi pasikalbėjimams patogiomis grupėmis.

Moderniame gyvenime patogumas yra būtinybė, bet turi likti ir tai, kas gražu. Tiek "french provincial", tiek "early american" stiliaus baldai, tiek tikri rankų darbo persų kilimai, žodžiu sakant, viskas, ką mes turime meniško ir gražaus, tinka moderniame gyvenime. Tik jų panaudojimas esti tada modernus, kai spalvas

bei kitas smulkmenas sujungiame į bendrą vieneta, kad abu stiliai harmoningai jungtųsi ir derintųsi. Pav. turime brangų renesanso laikotarpio paveikslą, o namo baldai yra modernūs. Baldų nekeičiame, pakeičiame tik paveikslą rėmus paprasta bėgančia modernia linija, gal rėmą šiek tiek paausuojant. Paveikslą dar labiau su aplinka susies bronzinė statulėlė, o žvakidės pakartos aukso spalvą. Šiuo principu remiantis, galima naudoti lietuvių dailės kūrinius mūsų moderniaame gyvenime. Juk mes turime vilnonius audinius, lino audinius, staltieses, lovatieses, juostas, takelius. Aš mėginsiu keliais pavyzdžiais paaikškinti, koku būdu galima panaudoti mūsų audinius moderniaame bute, pareiškiant savo individualumo, taip būdingo mūsų gyvenime. Pradėkime nuo saliono. Sakykime jo baldai modernūs, rudos spalvos, šviesus smėlio spalvos kilimas, vienas fotelis oranžinis, oranžinė priegalvė, gal didelis žalias figusas. Rudos spalvos išryškinamos oranžine pajvairinamos žalia spalva. Kad viską sujungtume į darnų vieneta, ant langų pakabiname baltas vilnones užuolaidas su švelnių raštų audiniu — rudų, oranžinių bei žalių spalvų; ant fotelio padedame tokio pat balto audinio mažą, trikampę ar apvalią su tuo pačiu raštu priegalvėlę. Spalvų bei medžiagų pasikartojimas kambary sudarys harmoningą derinį. Jei turime stereo patefoną, ant jo galime pastatyti didelę tautiniais drabužiais, pakulniais plaukais, pieštomis akimis lėlę. Figusas turi būti dideliame moliniame puode, sakysime, meksikiečių keramikos, kuri pakartojama peleninėse ar kitose vazose.

(Bus daugiau)

Trečiame "Biuletenio" numeryje išspausdinto straipsnio "Lietuvių Tautinio Meno Kūrinių Pritaikymas Šių Dienų Moderniaame gyvenime" autorė yra dail. Vanda Balukienė. Per neapsižiūrėjimą jos pavardė buvo praleista. Autorę atsiprašome. Red.

PAS MUS IR SVETUR .

Š. m. balandžio mėn. 27 d. pas A. Mažeikienę įvyko Ill. Liet. Gyd. Dr-jos Pag. Moterų Vieneto paskutinis šių metų susirinkimas, kurį pradėjo pirm. A. Lipskienė. Trumpai aptarti einamieji reikalai ir išrinkta 1961—62 m. valdyba: pirm. A. Lipskienė, vicepirm. O. Atkočiūnienė, išdininkė I. Zibienė, sekř. Grinienė ir koresp. A. Vileišienė. I. Makštutienė liko ir toliau dirbti gyd. dr-jos leidžiamojo "Biuletenio" redakciniame kolektyve.

Patiekta metinė darbo apyskaita. Liet. kult. reikalams paremti aukos: \$600.00 Kultūros Fondui — Lituanistinės Mokyklos 8-to skyriaus vadovėliui išleisti, \$100.00 Vasario 16 d. Gimnazijai paremti, \$100.00 pedagoginiam Lituanistikos Institutui. Kitos aukos ir nuveikti labai: \$26.00 auka našlei Domijonaitienei, gyv. Vokietijoje. Išsiųsti 6 siuntiniai lietuvių šeimoms, gyv. Punske, Lenkijoje. Surinkti vaistai ir išsiųsti Balfui.

Suaukotos liet. knygos ir rengtas liet. knygų knygynėlis Cook County ligoninėje. Pradėtas naujas knygų vokus numatytam įrengti Centr. Community ligoninės bibliotekos liet. knygų skyriui.

Suruošta kalėdinė eglutė vaikučiams, kur mažieji pasirodė kalėdiniame vaizdelyje "Rožės Legenda". (Autorė A. Vileišienė). Suruoštas Vasario 16 d. Minėjimas vaikams su pritaikyta jiems programa.

Giedrę Gudauskiene, tur būt, visi pažįsta. Jei kas ir nepažįsta, tai tikrai apie ją girdėjo ar klausėsi jos sukomponuotų dainų.

Giedrė, atvykusi Amerikon 1946 m., apsigyveno Čikagoje. Lankė Roosevelt kolegiją, baigė kompozicijos klasę muzikologijoje, padėjo vyrui dr. Juozui kabinete, augina 3 vaikučius, kūrė dainas, dalyvavo "Margutyje". Kada tik buvo kviečiama, prisidėdavo savo darbu, rengiant meninius parengimus; žodžiu, buvo viena iš "spiritus movens" lietuvių visuomenėje.

Giedrė įkūrė Pagalbinį Vienetą Čikagoje. Vienetas, jai pirmininkaujant, pradėjo savo veikla nedrąsiai, sutikęs daug kritikos ir nepasitenkinimo, pamažu stiprėjo, daugėjo narėnis ir per trumpą gyvavimo laiką jau yra ne viena gerą darbėlį įaudęs į mūsų lietuviškos kultūros audinį.

Giedrė Gudauskienė išvyko į saulėtą Californiją. Mes, visos Vieneto narės, apgailestaujame jos išvykimą. Linkime jai sėkmės tautiniame bei kultūriniame darbe prie Pacifiko krant-

tų. Kad ji netrukus pradės tą darbą dirbti nė viena neabejojame. Sėkmės, Giedrė!

III. Liet. Gyd. Dr-ja geg. mėn. suruošė GOLFO DIENĄ "Silver Lake Country Club". Atsilankusių svečių registraciją atliko p. Grininė. Vakarienes metu Vieneto pirm. A. Lipskienė supažindino svečius su nauja 1961-62 valdyba.

Sol. Stasės Pautienienės lietuviškų dainų rečitalis įvyko rugsėjo mėn. Jaunimo Centre. Dainininkė buvo lietuviškos visuomenės labai šiltai sutikta. Visas gautasis pelnas paskirtas Jaunimo Centro namų išlaikymui.

III. Liet. Gydytojų Pagelbinio Moterų Vieneto valdyba. Iš kairės, sėdi: Ona Atkočiunienė vicepirmininkė, Alina Lipskienė — pirmininkė, stovi, Janina Vienužienė — III. ryšininkė, Aldona Grininė — užrašų sekretorė, Alfrėda Vileišienė — korespondentinė sekretorė, Irėna Zibienė — kasininkė.

III. Liet. Gyd. Pagelbinis Moterų Vienetas atsisveikina su savo pirmąja pirmininke, kuri su visa šeima išvyksta Californijon pastoviai apsigyventi. Iš kairės, sėdi: J. Vienužienė, Giedrė Gudauskienė, A. Pipskienė, ir A. Grininė, stovi: V. Tumusionienė, I. Zibienė, V. Rėklienė, V. Mažeikienė, V. Kaunienė, O. Atkočiunienė, A. Vileišienė, A. Mažeikienė ir B. Gaižiunienė.

MOKSLO PAKOPOMIS.

Rimgaudas Nemickas baigė medicinos mokslus magna cum laude

Tai bene ketvirtas toks įvykis Lojolos Universiteto šimtmetinėj istorijoje.

Rimgaudas gimė 1938 m. Kaune. Karo įvykių pasekoj su tėvais pasitraukė į Vokietiją, kur pradėjo mokytis Hanau stovykloje.

1949 m. emigravo Amerikon ir East Chicago'je tęsė mokslus. Gerai baigus vidurinius mokslus, jam buvo siūlyta stipendijos studijuoti technologiją. Tačiau Rimgaudas stipendijos atsisakė ir įstojo į Indianos Universiteto Premedical School. Baigęs paruošiamuosius mokslus tapo priimtas į Loyolos medicinos mokyklą, kurią šiais metais sėkmingai baigė su aukščiausiu atžymėjimu — magna cum laude. Absolventas toliau mano siekti vidaus ligų specialybės Čikagos Universiteto klinikose.

Rimgaudas studijuodamas nevengė socialinio bendravimo su lietuviais. Priklausė Lietuvių Studentų Sąjungai ir Neolituarių Kosporacijai,

Besikalbant su korespondentais Rimgaudas pabrėžė, kad "be kitų savo išpareigojimų, turime labai dideles pareigas ir Lietuvai, kuriai reikės daug ir gerai pasoruošusių žmonių".

Tenka tik sveikinti naująjį daktarą, kuris ne tik rimtai žiūrėjo į mediciniškas studijas, bet ir teisingai galvoja apie mūsų tėvynę Lietuvą.

Linkėtina sėkmės jo tolimesnėse studijose ir gyvenime.

V. T.

KRONIKA

ILLINOIS

- *Dr. J. Meškauskas* pirmininkavo Liet. Kat. Mokslo Akademijos suvažiavime.
- *Dr. A. Balčytė — Gravrokienė* Liet. Kat. Mokslo Akademijos suvažiavime skaitė paskaitą "Antibiotikai modernioje medicinoje".
- *Dr. A. Pustelninkas*, vidaus ligų specialistas, pradėjo dirbti Medicine and Surgery Clinic, 5159 S. Damen Ave, Chicagoje.

- *Lietuvių Fronto Bičiulių* Centro Valdybą įeina dr. K. Ambrozaitis, dr. P. Kisielius, dr. V. Majauskas ir dr. J. Kižys.
- *Dr. P. Kisielius* yra mecenatas neseniai išleistos V. Mačernio poezijos knygos.
- *Dr. G. Balukas*, Loyolos Universiteto lektorius, moterų ligų specialistas, skaitė Šv. Kryžiaus ligoninės gydytojams paskaitą apie kraujavimą neštumo metu.
- *Dr. Petras ir Aldona Rasučiai* birželio m. 6 d. susilaukė dukrelės. Iki šiol Rasučiai auginą sūnų Vytenį ir dukterį Viliją.

KALIFORNIJA

- *Dr. J. Gudauskas* persikėlė į Los Angeles, Santa Monica ir dabar driba vienoje Veteranų ligoninėje. Rūgpiūčio pradžioje ten nuvyko ir jo žmona Giedrė su trimis vaikučiais.

Linkime gero išsikūrimo. Esame sitikinė, kad dr. Juozas suorganizuos Kalifornijos Liet. Gyd. Draugiją, nes jis ten tikrai turi gabumą ir galimybių.

MICHIGAN

- *Dr. Otonas Vaitas* su šeima atostogavo Beverly Shores, Ind.
- *Michigano Liet. Gyd. Draugija* paskyrė 40 dol. padengimui dviejų mergaičių savaitės stovyklavimo išlaidų.
- *Dr. V. Majauskas* įsijungė į Kuchel — Lipscomb rezoliucijai remti komitetą.

OHIO

- *Dr. A. Juškėnienė* 1961 m. balandžio m. išlaikė American Board of Anesthesiology egzaminus ir tapo diplomuota.
- *Dr. B. Matulionis, dr. A. Razma ir dr. K. Kisielius* dalyvavo Lietuvių Bendruomenės Tarybos posėdy.
- *Dr. Gražina Ūsaitė — Pauliukonienė* 3 metus specializavosi akių ligų medicinoje ir dabar dirba savo specialybėje Cleveland'o priemiesty — Parma Heights. Be to, ji darbuojasi Cleveland'o Universiteto akių ligų skyriuje.
- *Dr. A. Zotovas* iš Cleveland'o persikėlė į Čikagą ir dirba Cook County ligoninėj kaip rezidentas.
- *Dr. J. Masionis*, gyvenęs Dayton, Ohio, dirbdamas namuose sunkiai susižeidė. Ligoninėje jam buvo padaryta operacija. Dr. J. Masionis yra įgijęs anestezijos specialybę ir anksčiau dirbo Cleveland'e.

● *Gen. Gyd. V. Nagiaus — Nagevičiaus žmona* yra pasiryžusi išleisti savo vyro monografiją, kurią rašo ir redaguoja dr. B. Matulionis. Monografija bus gausiai iliustruota ir turės apie 300 puslapių. Centrinis svoris bus Karo Muziejaus aprašymas, jo buvusio vaizdo atkūrimas. Tas skyrius turės apie 22 fotografijas ir virš 70 puslapių teksto.

Kaip žinoma tokio masto knygos išleidimas reikalauja daug lėšų, kurių velionies žmona neturi.

Pageidautina, kad gydytojai paremtų šį užsimojimą ir iš anksto užsiprenumeruotų knygą, nusiųsdami tiesiai dr. B. Matulioniui \$10 į Vallum Lake Sanatorium, R. I. Gale knygos tilps rėmėjų sąrašas.

ARGENTINA.

● *Dr. L. Mackevičius*, baigęs mediko — okulisto studijas Buenos Aires Universitete, atidarė kabinetą miesto centre. Be to, jis eina ir Merlo ligoninės vedėjo pareigas bei skaito iš savo specialybės paskaitas.

● *Dr. Jonas Simanauškas*, baigęs medicinos studijas, sekmingai praktikuoja Buenos Aires mieste ir dalyvauja lietuviškoj veikloj.

● *Dr. Ana Rosa Miškūnaitė* yra Buenos Aires Universiteto odontologijos fakulteto profesorė. Ji dirba ir savo kabinete.

● *Marytė Šulnytė*, studijuojanti mediciną Buenos Aires Universitete, šią vasarą atostogavo Čikagoje.

OKUPUOTA LIETUVA

● *VILNIAUS UNIVERSITETAS*, vadinamas Kapsuko vardu, š. m. liepos m. 1 d. išleido daugiau kaip 500 absolventų, tame skaičiuje nemaža ir medicinos gydytojų.

● *KAUNO MEDICINOS INSTITUTAS* išleido dešimtąją absolventų laidą, Birželio m. 29 d. gavo diplomus 152 gydytojais, 77 stomatologais ir 66 farmacininkais.

● *Dr. V. Burba* š. m. balandžio mėn. 18 d. šventė savo 70 metų amžiaus sukaktį. Jis atitinkamai buvo pagerbtas, kai po nusipelnęs medicinos darbuotojas.

V. T.

IN MEMORIAM

Dr. Jonas Sukarevičius, 56 metų, Cleveland, Ohio, mirė rugsėjo 15 d. š. m. Lankė Utenos gimnaziją. Gavo daktarą 1932 m. Vytauto Didžiojo Universitete ir praktika pradėjo verstis 1933 m. Lietuvoje. Priklausė medikų korporacijai Fraternitas Lithuanica. Velionis paliko žmoną Serafiną, dukteris: Dainą Eimontienę ir Janiną Melsbakieneį ir brolių Petrą Chicagoje.

Dr. JUOZAS JARŽEMSKAS

Š. m. birželio m. 6 d. Kaune staiga mirė nuo širdies smūgio Kauno Valst. Medic. Instituto fakultetinės chirurgijos katedros vedėjas dr. J. Jaržemskas.

Velionis gimė 1899 m. Liepojuj. Baigęs Telšių gimnaziją, 1922 m., įstojo į Kauno Univ. Medicinos Fakultetą, kurį baigė 1928 m.

1930 m dr. Jaržemskas buvo išrinktas chirurgijos katedros asistentu. 1934—1944 m. laikotarpy ėjo Kėdainių ligoninės direktoriaus ir vyr. chirurgo pareigas.

1944 m. gavo docento laipsnį ir buvo paskirtas Kauno Medic. Fakulteto chirurgijos katedros vedėju.

1953.—1959 m. laikotarpy docentas Jaržemskas buvo Kauno Medicinos Instituto direktoriaus pavaduotojas mokymo reikalams. 1948 m. apgynė dizertaciją medicinos mokslų kandidato laispmiui įgyti. Parašė apie 25 mokslinius darbus ir eilę populiarių straipsnių medicinos mokslo klausimais.

Jis ilgus metus vadovavo chirurgų mokslinei draugijai. Dr. Juozo asmenybė greit bus užmiršta jo mokslo draugų, kolegų gydytojų ir lietuviškos visuomenės.

Dr. VIKTORAS PLEČKAUSKAS

Š. m. birželio m. 19 d. Australijoje Melbourne, vykstant į darbą tramvajum, nuo širdies smūgio staiga mirė dr. V. Plečkauskas.

Velionis gimė 1902 m. Vilkaviškyje. Medicinos mokslus baigė V.D.U. Kaune, 1932 m. Kaip gydytojas dirbo Vilkaviškio apskrities ligoninėje iki 1944 m. Nuo 1938 m. birželio mėn. buvo paskirtas eiti ginekologinio skyriaus ir Rentgeno vedėjo pareigas.

Karo metu buvo Vokietijoje ir gyveno Hanau tremtinių stovykloje, eidamas DP ligoninės Rentgeno skyriaus vedėjo pareigas.

1949 m. emigravo Australijon, kur apie 4 metus dirbo Bonevillos stovyklos ligoninės tuberkuliozės skyriuje.

1954 m. persikėlė į Melbourną, kur dirbo Royal Park ligoninės centriniame sterilizacijos departamente.

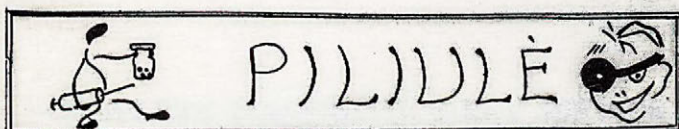
Velionis paliko žmoną, dukterį ir sūnų. Palaidotas Frawkner kapinėse.

Priklausė Gyd. Korp. "Fraternitas Lithuanica". V. T.

**Mielajai Vieneto Narei p. Irenai Zibienei,
jos mylimai mamytei**

A. A. ONAI JUOZAITIENEI

**mirus, gilią užuojautą reiškia
Pag. Moterų Vienetas**

Klaus? Priklausau Pagalb. Mot. Vien-tui. Pageidaučiau šiltesnių santykių palaikymo su vyrais gydytojais — bendrų susirinkimų ir pasisvečiavimo.

Atsak: Persikelk į Clevelandą.

Klaus? Kodėl gydytojai savo mediciniškų paskaitų metu demonstruojamų filmų neparodo Mot. p. Vien. narėms?

Atsak. Bijo konkurencijos.

Pasirašo: Vazvi

Puikus Saaro kristalo garnitūras, vienas iš gražiausių, gaunamų mūsų parduotuvėje.

Nemažiau įdomus mūsų porcelanas ir stalo sidabras. Didelis pasirinkimas visko, ko tik reikia dovanoms ir jūsų namų išpuošimui.

TERRA

3333 So. Halsted St., Chicago 8, Ill.

Tel. LA 3-0427

Compliments of

MARQUETTE MEDICAL LABORATORY

6132 S. KEDZIE AVENUE CHICAGO 29, ILL.

WAlbrook 5-2670

WAlbrook 5-9792

PROFESSIONAL PHARMACIES

REMBLAKE — ROCHKES

ROCHKES

Apothecary

2421 W. 63rd. Street

HE 4-1500

Open Daily 9:30 — 10

Wednesday & Saturday 9:30 — 9

Medical Arts Pharmacy

3213 W. 63rd Street

WA 5-4787

Open Daily 10 — 10

Sunday 10 — 2

MARQUETTE

Medical Building Pharmacy, Inc.

6132 S. Kedzie Avenue

GR 6-3535

Open daily 10 — 10

Wednesday 10 — 6

Saturday 9:30 — 6

**PHYSICIAN'S, DIABETIC'S and SICKROOM
SUPPLIES**

**WE OFFER A FREE AND EFFICIENT PICKUP
AND DELIVERY SERVICE**

COMPLETE DIAGNOSTIC X-RAY SERVICE

Rendered by

Herbert Pollack, M. D. Edmund Ringus, M. D.

*Roentgenologists***MARQUETTE X-RAY**

6132 South Kedzie Avenue Chicago 29, Illinois

Walbrook 5-2670

Mon., Tues., Thurs., Fri Saturday

9:00 AM to 8:30 PM

9:00 AM to 3:00 PM

Closed Wednesday

STANKUS CONSTRUCTION CO.ATLIEKAME VISUS STATYBOS IR PROJEKTAVIMO
DARBUS

SKICUS

IR PROJEKTŲ ĮKAINAVIMUS

ATLIEKAME VELTUI

ĮSTAIGOS ADRESAS

7403 So. Western Ave.

Chicago, Ill.

Tel.:

PR 8-2013

GR 6-2800

Namų PR 8-1291

RETURN TO:
Lithuanian Medical Bulletin,
3241 W. 66 Place,
Chicago 29, Ill.
Return postage guaranteed.

Dr. V. Tumenas,
7042 S. Maplewood Ave.,
Chicago 29, Ill.

MIELI LIETUVIŲ GYDYTOJŲ BIULETENIO SKAITYTOJAI,

Taupykite saugioje, lietuviškoje taupymo
Bendrovėje, kuri pasižymi savo rekordu:

- ★ Įsteigta Chicagoje 1905 metais.
- ★ Nuo 1905 metų pergyvenome karus, ekonominės depresijas, panikas ir krizes, tačiau visiems savo tautytojams išmokėjome kiekviena sutauptą dolerį.
- ★ Jūsų pinigus galima perkelti iš kitur, jei atsinešite savo banko knygutę.
- ★ Pinigų taupymui nereikia važinėti, juos galite atsiųsti paštu, nes mes apmokame visas pašto persiuntimo išlaidas.
- ★ Dabartinis mokamas dividendas $4\frac{1}{4}$ visose taupymo saskaitose.

Sirdingai ačiū!

MUTUAL *Federal* SAVINGS and Loan Association

Chartered and Supervised by the United States Government
2202 W. CERMAK ROAD • CHICAGO 8, ILLINOIS
Phone: Virginia 7-7747 John J. Kazanauskas, Pres.

